

[Udenrigsministeren.]

ligheden i Sverige og i andre nordiske Lande, og det ærede Medlem understregede meget stærkt den Interesse for et nært nordisk Samarbejde, som denne Diskussion har givet Udtryk for, navnlig i Sverige. Jeg kan dertil svare, at denne Interesse deles i høj Grad i Danmark og deles i høj Grad i de andre nordiske Lande, og naar det ærede Medlem opfordrede Regeringen til at tage Initiativet til en Række Drøftelser med de andre Lande, kan jeg ikke andet end svare, at en saadan Drøftelse er for længst i Gang. Den egentlige Begyndelse skete ved dansk Initiativ, der førte til et Ministermøde her i København allerede umiddelbart efter, at Afspærringspolitikken var begyndt, og i det Spor er der fortsat siden. Der findes i Øjeblikket et helt Net af Organisationer mellem de nordiske Lande, som drøfter et betydeligt Antal Spørgsmaal. Der er altsaa i den Henseende ikke Brug for noget nyt Initiativ, og jeg tror, at der under disse Drøftelser er inddraget alle de Spørgsmaal, som der er Mulighed for med Udbytte at drøfte for Tiden, og tillige, at det er Spørgsmaal af meget betydelig Rækkevidde. Men et enkelt Udtryk, som det ærede Medlem brugte, gav mig den Opfattelse, at han tænkte paa en ganske særlig Drøftelse, idet han ved Siden af Ordet økonomisk indføjede Ordet forsvarspolitisk. Hvis der bag ved dette Udtryk ligger en Tanke om, at der skulde iværksættes en Drøftelse af et Forsvarsforbund — derom har der jo været talt meget i de senere Tider —, forstaar jeg jo, at det ærede Medlem kan mene, der var Brug for et nyt Initiativ i saa Henseende. Men jeg maa sige, at jeg ser ikke nogen Udsigt til, at et saadant Initiativ kan tages med Betingelser for at lykkes. Jeg har haft Lejlighed til mangfoldige Drøftelser af nordiske Spørgsmaal med Repræsentanter for de andre Lande. Jeg har ikke paa noget Tidspunkt haft det mindste Indtryk af, at der under praktiske Forhold som de nuværende og under politiske Vilkaar som dem, der for Tiden bestaar, var Udsigt til, at der vilde blive taget noget Initiativ til at drage dette Spørgsmaal ind i Drøftelserne, eller at der vilde være nogen Mulighed for at føre disse Drøftelser, hvis der paa en eller anden Maade pludselig opstod et uventet Initiativ i saa Henseende.

Men hele den almindelige Forhandling mellem de nordiske Lande tillægger Regeringen og dens Partier — og derom tror jeg, i øvrigt, vi alle er enige her i Rigsdagen — en meget stor Betydning. Den vil efter min Mening, hvis den fortsættes paa et Grundlag,

der kan holde, i den kommende Tid ved selve det Samarbejde, der udspringer paa naturlig Vis af det nordiske Sindelag, give et Indtryk i den øvrige Verden, der betyder en ikke ringe Betyggelse for hvert af de nordiske Lande og i mange Tilfælde Muligheder for Varetagelse af nordiske Interesser, som ikke vilde foreligge, hvis dette Samarbejde ikke fandt Sted.

Finansministeren (H. P. Hansen): Under den stedfundne Debat angaaende Tillægsbevillingslovsforslaget er der ikke gjort mange Bemærkninger angaaende selve dette Lovforslag og den økonomiske Stilling, og jeg kan derfor fatte mig meget kort.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte nogle Bemærkninger om Statens Driftsudgifter og Skatteudskrivning og gjorde herunder gældende, at Driftsudgifterne, der i 1935—36 var ca. 434 Mill. Kr., for 1937—38 vilde stige til ca. 486 Mill. Kr., med et rundt Tal en Stigning paa 50 Mill. Kr., og det er rigtigt; naar man medregner de Love, som man venter bliver vedtaget, passer Tallene, og der vil altsaa blive en Stigning paa ca. 50 Mill. Kr., som jeg nævnte. Men hvorledes er denne Stigning fremkommet, og hvad har bevirket den? Jeg nævnte det ved Fremsettelsen af et andet Lovforslag for kort Tid siden, og det vil maaske være rimeligt, at jeg gentager nogle af disse Tal for at bringe dem i Erindring: Tilskud til Amtsskatterne kræver 5,6 Mill. Kr., Udgifter vedrørende Gældssaneringsloven for Landbruget kræver 5 Mill. Kr., Grundforbedringsarbejder et Tilskud paa 3,5 Mill. Kr., Kornordningen 11,3 Mill. Kr., Lov om Tilskud til Indkøb af Saasød 2 Mill. Kr., Rentetilskud til Landbrugere 6 Mill. Kr., Lov om Hjælp til Fiskere ca. 1,4 Mill. Kr., Lov om Uddeling af Svinekød 2 Mill. Kr., Fordeling af Oksekød 1 Mill. Kr. og Tilskud til Arbejdsløshedskasserne 3 Mill. Kr. Hertil kommer saa Normeringsloven og Reguleringstillægget, i alt 7 Mill. Kr., og Militærordningen med 6 à 7 Mill. Kr. Dermed er man oppe paa over 50 Mill. Kr.s Merudgifter, og saa vidt jeg ved, har Venstre stemt for alle disse Love med Undtagelse af Loven om Reguleringstillægget. Det vil altsaa sige, at Venstre har været medansvarligt for disse Merudgifter, og det nytter ikke, at man bagefter kommer og klager over, at Udgifterne stiger, naar man selv har ønsket disse Udgifter, selv har medvirket til, at disse Love gennemførtes. Naar Skatterne stiger, er det jo ganske givet som Følge af disse Udgiftsloves Vedtagelse, og derfor mener jeg, at